

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 3 P-221/2019-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari tužitelja KONSTRUKTOR-INŽENJERING d.d. u stečajju, OIB: 81356391287, Split, Svačićeva 4, kojeg zastupa punomoćnik Marija Jerončić Mandić, odvjetnica u Splitu, Lička 23, protiv tuženika KONSTRUKTOR PLAN d.o.o., OIB: 39834308560, Split, Svačićeva 4, radi pobijanja pravnih radnji, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 24. svibnja 2021. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika Ante Vujčića, odvjetnika u Krka & Krka odvjetničko društvo d.o.o. u Splitu, 6. srpnja 2021.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je bez ikakvog pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja pravna radnja tužitelja i tužene, i to Ugovor o kupoprodaji prava od 26. rujna 2016. godine, koji ugovor je ovjeren kod javnog bilježnika Boška Jurišića u Solinu, dana 28. rujna 2016. godine pod brojem ovjere OV-7506/16, kojim ugovorom je tužitelj prodao izvanknjižno vlasništvo poslovnog prostora (rekonstruirani dio u suterenu) površine 39,17 m² (sjeverozapadni prostor) i površine 73,29 m² (sjeveroistočni prostor) ukupne površine 112,46 m² u sklopu zgrade stambeno-poslovne namjene izgrađene na k.č.13970/2 K.O. Split, anagrafske oznake Kroz Smrdečac 35/37, pa se u odnosu na stečajnu masu tužitelja ta pravna radnja poništava.

2. Nalaže se tuženiku KONSTRUKTOR PLAN d.o.o. OIB: 9834308560, iz Splita, Svačićeva 4, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe predati u posjed tužitelju, slobodne od osoba i svojih stvari, nekretninu – poslovni prostor (rekonstruirani dio u suterenu) površine 39,17 m² (sjeverozapadni prostor) i površine 73,29 m² (sjeveroistočni prostor) ukupne površine 112,46 m² u sklopu zgrade stambeno-poslovne namjene izgrađene na k.č.13970/2 K.O. Split, anagrafske oznake Kroz Smrdečac 35/37."

II Nalaže se tužitelju KONSTRUKTOR-INŽENJERING d.d. u stečajju u roku od osam dana naknaditi tuženiku KONSTRUKTOR PLAN d.o.o. troškove parničnog postupka u iznosu od 19.375,00 kuna, a odbija se zahtjev tuženika KONSTRUKTOR PLAN d.o.o. da mu tužitelj KONSTRUKTOR-INŽENJERING d.d. u stečajju u roku od osam dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 625,00 kuna.

Obrazloženje

1. Tužitelj, društvo nad kojim je rješenjem ovog suda poslovnog broja St-1196/16, 16. studenoga 2017. otvoren stečajni postupak, nakon što je ishodio odobrenje stečajnog suca, podnio je 15. svibnja 2019. tužbu u kojoj je istaknuo tužbeni zahtjev kojim je tražio da sud utvrdi da ugovor o kupoprodaji prava koji su stranke sklopile 26. rujna 2016. ne proizvodi učinke prema stečajnoj masi tužitelja, pa da slijedom toga tuženik preda tužitelju nekretninu - poslovni prostor (rekonstruirani dio u suterenu) površine 39,17 m² (sjeverozapadni prostor) i površine 73,29 m² (sjeveroistočni prostor) ukupne površine 112,46 m² u sklopu zgrade stambeno poslovne namjene izgrađene na k.č. 13970/2 K.O. Split, anagrafske oznake Kroz Smrdečac 35/37.

2. Tužbeni zahtjev tužitelj temelji na činjenici što su stranke 26. rujna 2016., u vrijeme tužiteljeve nesposobnosti za plaćanje i u vrijeme kada je već pokrenut stečajni postupak prijedlogom Financijske agencije od 6. svibnja 2016., sklopile ugovor o kupoprodaji prava koji je prema određenjima Stečajnog zakona pobojna pravna radnja.

3. Ugovorom o kupoprodaji prava stranke da su suglasno utvrdile da je tužitelj izvanaknjižni vlasnik i posjednik poslovnog prostora (rekonstruirani dio u suterenu) površine 39,17 m² (sjeverozapadni prostor) i površine 73,29 m² (sjeveroistočni prostor) ukupne površine 112,46 m² u sklopu zgrade stambeno poslovne namjene izgrađene na k.č. 13970/2 K.O. Split, anagrafske oznake Kroz Smrdečac 35/37. Na temelju spomenutog ugovora tuženik kao kupac da je kupio sva prava na prethodno opisanom poslovnom prostoru koji nije evidentiran u katastru i zemljišnim knjigama, za kupoprodajnu cijenu od 30.000,00 EUR.

4. Ovim ugovorom da se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, odnosno da se njime izravno oštećuju tužiteljevi vjerovnici s obzirom na to da je sklapanjem ugovora smanjena stečajna masa. Prijenosom izvanaknjižnog vlasništva predmetnog poslovnog prostora da je bitno smanjena stečajna masa tužitelja jer je riječ o nekretnini koja nije opterećena založnim pravima. Osim toga nekretnina je isključena iz stečajne mase, a kupoprodajna cijena nije ušla u stečajnu masu, a k tome je i ugovorena cijena znatno ispod tržišne cijene. Te činjenice da ukazuju na to da se ovim ugovorom željelo oštetiti stečajne vjerovnike.

5. Pobojna pravna radnja da je sklopljena između pravnih osoba, koje se prema određenjima Stečajnog zakona imaju smatrati bliskim osobama. Naime, tuženik da se ima smatrati bliskom osobom tužitelja jer je osoba ovlaštena za zastupanje tuženika Sandra Šustić u isto vrijeme bila radnica tužitelja, pa stoga i upoznata s gospodarskim položajem tužitelja, posebno iz razloga što je obavljala poslove radnog mjesta samostalni pravni referent za statusne i imovinsko pravne poslove i bila član nadzornog odbora tužitelja. Osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja da je bio Željko Žderić koji je ujedno bio i osoba ovlaštena za zastupanje društva Projektni biro Konstruktor d.o.o. koje je društvo jedini osnivač i član tuženika.

6. Iz izvješća stečajnog upravitelja i rješenja ovog suda od 19. travnja 2018. o utvrđenim i osporenim tražbinama da je vidljivo da priznate tražbine prvog višeg

isplatnog reda iznose 187.753.040,44 kune. Predviđena mogućnost namirenja tražbina da ne prelazi 10% utvrđenih tražbina.

7. Radi dokazivanja istinitosti navoda iz tužbe predložio je tužitelj sudu izvesti dokaze čitanjem isprava rješenja ovog suda poslovnog broja St-1196/2016 od 16. studenoga 2017., pregledom spisa ovog suda poslovnog broja St-1196/2016, ugovora o kupoprodaji prava od 26. rujna 2016., rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, izvješća stečajnog upravitelja o stanju stečajne mase i mogućnostima namirenja, knjigovodstveno-financijskim vještačenjem i vještačenjem po vještaku za graditeljstvo i procjenu nekretnina, uviđajem, saslušanjem stečajnog upravitelja, izvadaka iz sudskog registra za stranke i trgovačko društvo Projektni biro Konstruktor d.o.o., preslike ugovora o radu Sandre Šustić te zaključka ovog suda poslovnog broja St-1196/2016 od 13. svibnja 2019.

8. Tuženik je u odgovoru na tužbu izjavio da tužiteljev zahtjev nije osnovan, pri tome ne sporeći činjenicu da je 16. studenoga 2017. otvoren stečaj nad tužiteljem, kao i činjenicu da su stranke sklopile ugovor o kupoprodaji prava 26. rujna 2016. i to prava na poslovni prostor površine 39,17 m² i površine 73,29 m² za cijenu od 30.000,00 EUR.

9. Nije sporio tuženik niti činjenicu da poslovni prostori nisu evidentirani u katastru i zemljišnim knjigama.

10. Međutim, izjavio je da je kupoprodajnu cijenu u cijelosti platio. Uplata cijene da je proknjižena u poslovnim knjigama stranaka. Ovom uplatom tužitelj da je podmirio plaće radnicima, što da je razvidno iz tablice tražbina radnika koju je sastavio stečajni upravitelj tužitelja.

11. Tuženik je izjavio i to da predmetnom pravnom radnjom nije došlo do remećenja ujednačenog namirenja vjerovnika, a da uostalom tužitelj u tužbi nije niti naveo koji bi vjerovnici bili namireni, a koji ne, odnosno koji bi bili namireni u višem iznosu od drugih. Pored toga i tvrdnja tužitelja da je pobijanom radnjom stečajna masa smanjena, pa dakle vjerovnici izravno oštećeni, da je neosnovana jer je tuženik u cijelosti platio kupoprodajnu cijenu koja je određena temeljem procjene tržišne vrijednosti prava od strane vještaka odgovarajuće struke.

12. Činjenica da nije bilo oštećenja, a niti namjere za oštećenje da je razvidna iz Sporazuma od 18. ožujka 2016. kojeg su stranke sklopile i istim ugovorile pravo nazad kupnje u korist tužitelja do 30. lipnja 2018. Stečajni upravitelj tužitelja da je bio upoznat s tim sporazumom te da je imao sredstava za realizaciju nazad kupnje, ali da nije iskoristio to pravo.

13. Ugovorena cijena da nije znatno manja od tržišne. Ovo stoga što tužitelj nije zemljišnoknjižni vlasnik predmetnog poslovnog prostora, već eventualno predmnjevani vlasnik, radi čega su stranke i sklopile ugovor o kupoprodaji prava, umjesto ugovora o kupoprodaji nekretnine. Cijena za prava koja su bila predmet kupoprodajnog ugovora da je određena procjenom tržišne vrijednosti prava od strane vještaka odgovarajuće struke. Ovlašteni vještak angažiran od strane Porezne uprave je potvrdio procjenu vrijednosti sudskog vještaka. Osim toga da je tužitelj pokušavao pronaći kupca ili najmoprimca koji su odustajali zbog neizvjesnosti uslijed pokretanja

stečajnog postupka nad tužiteljem te neriješenih imovinsko pravnih odnosa. K tome da je riječ o podrumskim prostorima okrenutim prema sjeveru koji nisu evidentirani projektom niti uporabnom dozvolom za zgradu u kojoj se nalaze.

14. Pored toga da je prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem proveden postupak predstečajne nagodbe u kojem je prihvaćen plan financijskog restrukturiranja kojim je predviđena prodaja neposlovne imovine, kao i prodaja ostale "non core" (neispravne i "nezaposlene" imovine). Sklapanjem predmetnog ugovora pokušalo se sanirati problem blokiranog računa i isplate tekuće plaće radnicima.

15. Izjavio je i to da bi u slučaju pobijanja predmetne pravne radnje tužitelj trebao tuženiku vratiti plaćeni iznos radi čega se postavlja pitanje bi li se stečajni vjerovnici povoljnije namirili nakon što bi se "prava" vratila u stečajnu masu.

16. Tužitelj da netočno navodi da se predviđa mogućnost namirenja tražbina prvog višeg isplatnog reda od 187.753.040,44 kune u dijelu od 10%, s obzirom na to da je 10% potraživanja prvog višeg isplatnog reda isplaćeno te je na 6. sjednici Odbora vjerovnika predložena daljnja dioba 4,5% utvrđenih tražbina.

17. Radi dokazivanja istinitosti navoda iz odgovora na tužbu predložio je izvesti dokaze čitanjem isprava računa 519/KSUPR/2 od 8. studenoga 2016., pregleda izvršenih plaćanja po računu 519/KSUPR/2, izvoda banke broj 92 od 10. studenoga 2016., izvoda banke broj 97 od 23. studenoga 2016., zapisnika Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klase: 471-02/17-01/13, Urbroj: 513-07-29-01-17-02 od 8. ožujka 2017., poreznog rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klase: UP/I-471-02/17-01/197, Urbroj: 513-07-29-01-17-01 od 5. travnja 2017., procjemenog elaborata - PR 12/16 poslovnih prostorija u suterenu stambeno-poslovne zgrade, zapisnika Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Split, Klase: UP/I-410-20/2016-001/5377, Urbroj: 513-007-29-08-2017-00006 od 9. svibnja 2017., rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Klase: UP/I/110/07/12-01/74, Urbroj: 04-06-13-74-859, od 21. svibnja 2013., sporazuma od 18. ožujka 2016., I. aneksa uz sporazum od 8. kolovoza 2016., II. aneksa uz sporazum od 28. listopada 2016., III. aneksa uz sporazum od 2. studenoga 2017., računa 90/KSUPR/1 od 11. travnja 2018., računa 140/KSUPR/1 od 8. lipnja 2018., izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase u razdoblju od 21. srpnja 2018. do 29. listopada 2018., zapisnika 6. sjednice odbora vjerovnika održane 17. lipnja 2019. i izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase u razdoblju od 15. ožujka 2018. do 20. srpnja 2018.

18. Tužitelj je očitujući se o navodima tuženika iz odgovora na tužbu, pozivajući se pri tome i na činjenicu otuđenja programa iz kojeg bi bilo moguće utvrditi transakcije prije otvaranja stečaja nad tužiteljem, osporavao istinitost navoda tuženika o tome da je cijena ugovorena pobijanim ugovorom bila plaćena. Predložio je da sud, radi utvrđenja činjenice oštećenja vjerovnika učini uvid u spis poslovnog broja Stpn-36/14 te da izvede dokaz saslušanjem stečajnog upravitelja tužitelja radi utvrđenja činjenice da bi se rezultat pobijanja očitovao u povećanoj mogućnosti namirenja vjerovnika.

19. Tuženik je predložio da sud, pored dokaza predloženih u odgovoru na tužbu izvede i dokaz saslušanjem svjedoka Željka Žderića osobito radi utvrđenja činjenice plaćanja kupoprodajne cijene za prava, kao i okolnosti koje su utjecale na određivanje kupoprodajne cijene te činjenica vezanih za postupak predstečajne nagodbe i za unovčenje "non core" imovine.

20. Predmet ovog postupka bio je utvrditi je li osnovan tužiteljev zahtjev za utvrđenje da je pravna radnja stranača, Ugovor o kupoprodaji prava sklopljen 26. rujna 2016., pobjorna pravna radnja prema određenjima Stečajnog zakona te zahtjev za vraćanje u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi te radnje.

21. U postupku su izvedeni dokazi čitanjem isprava rješenja ovog suda poslovnog broja St-1196/2016 od 16. studenoga 2017., ugovora o kupoprodaji prava od 26. rujna 2016., izvješća stečajnog upravitelja o stanju stečajne mase i mogućnostima namirenja, izvadaka iz sudskog registra za stranke i trgovačko društvo Projektni biro Konstruktor d.o.o., preslike ugovora o radu Sandre Šustić te zaključka ovog suda poslovnog broja St-1196/2016 od 13. svibnja 2019., računa 519/KSUPR/2 od 8. studenoga 2016., pregleda izvršenih plaćanja po računu 519/KSUPR/2, izvoda banke broj 92 od 10. studenoga 2016., izvoda banke broj 97 od 23. studenoga 2016., zapisnika Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klase: 471-02/17-01/13, Urbroj: 513-07-29-01-17-02 od 8. ožujka 2017., poreznog rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klase: UP/I-471-02/17-01/197, Urbroj: 513-07-29-01-17-01 od 5. travnja 2017., procjemenog elaborata - PR 12/16 poslovnih prostorija u suterenu stambeno-poslovne zgrade, zapisnika Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Split, Klase: UP/I-410-20/2016-001/5377, Urbroj: 513-007-29-08-2017-00006 od 9. svibnja 2017., rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Klase: UP/I/110/07/12-01/74, Urbroj: 04-06-13-74-859, od 21. svibnja 2013., sporazuma od 18. ožujka 2016., I. aneksa uz sporazum od 8. kolovoza 2016., II. aneksa uz sporazum od 28. listopada 2016., III. aneksa uz sporazum od 2. studenoga 2017., računa 90/KSUPR/1 od 11. travnja 2018., računa 140/KSUPR/1 od 8. lipnja 2018., izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase u razdoblju od 21. srpnja 2018. do 29. listopada 2018., zapisnika 6. sjednice odbora vjerovnika održane 17. lipnja 2019. i izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase u razdoblju od 15. ožujka 2018. do 20. srpnja 2018. te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Željka Žderića i zastupnika po zakonu tužitelja Frane Krišto te vještačenjem koje su obavili stalni sudski vještak za računovodstvo i financije Mato Zeljko i stalni sudski vještak za graditeljstvo i procjenitelj Josip Šitum.

22. Sud nije za potrebe ove parnice tražio spis ovog suda poslovnog broja St-1196/16, niti je učinio uvid u spis poslovnog broja Stpn-36/14 smatrajući da je bitne činjenice za rješenje stranačkog spora moguće utvrditi iz sadržaja izvedenih dokaza. Iz istog razloga nepotrebno je bilo izvoditi i dokaz uviđajem.

23. Nakon analize i ocjene svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno te na temelju ukupnosti rezultata provedenog postupka, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

24. Propisano je člankom 198. stavkom 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15. i 104/17, dalje: SZ) da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama SZ-a.

25. Tužitelj je predmetni tužbeni zahtjev za pobijanje pravne radnje podnio smatrajući da su ispunjene pretpostavke određene člankom 201. i 202. SZ-a, odnosno da je predmetna pravna radnja, radnja kojom se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika (oštećuju vjerovnici) jer je tom radnjom došlo do izravnog oštećenja vjerovnika, odnosno da je pobijana pravna radnja nastala kao posljedica namjere da se njome oštete vjerovnici.

26. Propisano je člankom 201. stavkom 1., stavkom 2. i stavkom 3. SZ-a da se pravni posao dužnika kojim se stečajni vjerovnici izravno oštećuju može pobijati ako je poduzet tijekom posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, ako je u vrijeme njegova poduzimanja dužnik bio nesposoban za plaćanje i ako je druga strana u to vrijeme znala za tu nesposobnost ili ako je poduzet nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, a druga je strana u vrijeme pravnoga posla znala ili morala znati za nesposobnost za plaćanje ili za prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka. S pravnim poslom kojim se stečajni vjerovnici izravno oštećuju izjednačena je pravna radnja dužnika kojom dužnik gubi neko od svojih prava ili zbog koje pravo više ne može ostvarivati, ili radnja na temelju koje se protiv dužnika može održati na snazi ili ostvariti neki imovinsko-pravni zahtjev.

27. Propisano je člankom 202. stavkom 1., stavkom 2. i stavkom 3. SZ-a da se pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Naplatni ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe može se pobijati ako se stečajni vjerovnici njime izravno oštećuju. Taj se ugovor ne može pobijati ako je sklopljen ranije od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili ako druga strana dokaže da joj u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike.

28. Sukladno određenju članka 198. SZ-a, tužitelj je, a da bi ostvario pravnu zaštitu zahtijevanog sadržaja trebao dokazati da su ispunjene tzv. opće pretpostavke, a potom i da su ispunjene tzv. posebne pretpostavke određene člancima 201. i 202. SZ-a.

29. Nije bilo spora među strankama o tome da je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren 16. studenoga 2017. rješenjem ovog suda poslovnog broja St-1196/2016.

30. Pored toga nije postojao spor niti o tome da su 26. rujna 2016. stranke poduzele pobijanu pravnu radnju, odnosno da su sklopile ugovor o kupoprodaji prava na nekretnini.

31. Pobijani ugovor naplatna je pravna radnja učinjena prema bliskoj osobi, prema određenjima članka 207. stavka 2. SZ-a. Naime iz sadržaja izvotka iz sudskog registra za tužitelja utvrđeno je da je u vrijeme poduzimanja pravne radnje osoba ovlaštena za zastupanje tuženika (samostalno i pojedinačno) bila Sandra Šustić. U isto vrijeme Sandra Šustić je bila član nadzornog odbora tužitelja, a to je utvrđeno iz sadržaja izvotka iz sudskog registra za tužitelja. Osim toga, iz ugovora o radu br:1-199 od 14. ožujka 2011. utvrđeno je da je Sandra Šustić bila u radnom odnosu s tužiteljem, u razdoblju nakon 14. ožujka 2011., na temelju ugovora o radu na neodređeno vrijeme.

32. Nije bilo spora niti o tome da je u vrijeme poduzimanja pravne radnje tužitelj bio nesposoban za plaćanje.

33. Ispitujući ostvarenje općih pretpostavki za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, treba utvrditi da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak, da je pobijana radnja poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka, da je ta radnja dovela do oštećenja te da se rezultat pobijanja mora očitovati u većoj mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika.

34. Pri tome treba istaknuti da pretpostavku da se rezultat pobijanja mora očitovati u većoj mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika u situaciji kada je otvoren stečajni postupak zbog nesposobnosti za plaćanje stečajnog dužnika, a što je konkretno slučaj, ne treba dokazati do stupnja izvjesnosti, već je dovoljno tek učiniti vjerojatnom nedostatnost stečajne mase, a protivnik pobijanja, dakle tuženik, bi trebao dokazati da i bez pobijanja postoji mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika. Sadržajem izvješća stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase u razdoblju od 21. srpnja 2018. do 29. listopada 2018., kao i zapisnika sa 6. sjednice Odbora vjerovnika od 17. lipnja 2019., tužitelj je učinio vjerojatnim nedostatnost stečajne mase. Ovaj zaključak dodatno potvrđuje i sadržaj iskaza stečajnog upravitelja koji je izjavio da je napravio projekciju očekivanog namirenja vjerovnika po prijedlogu odbora vjerovnika. Kroz tri djelomične diobe da je plaćeno 19% tražbina prvog isplatnog reda, odnosno oko 35 milijuna kuna od ukupnog iznosa od 187 milijuna kuna. Nakon unovčenja mase i prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo tražbine prvog reda da bi mogle biti namirene u dijelu od 33-34 %.

35. Predmet pobijanja može biti pravna radnja koja je poduzeta određeno vrijeme prije otvaranja stečajnog postupka, u ovom slučaju prije 16. studenoga 2017. Kod pobijanja pravnih radnji u stečaju vrijeme poduzimanja pravne radnje određeno je člankom 209. stavkom 1. i 2. SZ-a kojim je propisano da se smatra da je pravna radnja poduzeta u vrijeme nastupanja njezinih pravnih učinaka. Ako je za pravovaljanost nekoga pravnog posla potreban upis u javnu knjigu, upisnik ili očevidnik, smatrat će se da je pravni posao poduzet onda kad su bile ispunjene

ostale pretpostavke za njegovu valjanost, kad izjava volje o upisu postane obvezujuća za dužnika i kad druga strana podnese zahtjev za upis pravne promjene.

36. Uzimajući u obzir sadržaj stranačkog ugovora o kupoprodaji prava, zaključiti je da je predmetni pravni posao sklopljen s ciljem prijenosa prava vlasništva na ugovoru opisanoj nekretnini, točnije dijelu nekretnine, poslovnom prostoru. Neovisno o nazivu samog ugovora, predmetni ugovor zapravo predstavlja ugovor o kupoprodaji nekretnine, kao pravni posao kojemu je cilj stjecanje prava vlasništva od strane kupca. No uzimajući u obzir i u ugovoru određenu i među strankama nespornu činjenicu nemogućnosti (barem za sada) upisa tuženika kao titulara prava na predmetnom poslovnom prostoru, treba smatrati da je učinak predmetnog pravnog posla nastao onda kada su stranke sklopile predmetni ugovor, dakle 26. rujna 2016. To je dakle bilo u vrijeme koje je prethodilo otvaranju stečajnog postupka, a nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka (6. svibnja 2016.), pa je utoliko ispunjena i pretpostavka vremenskog nastanka pravne radnje.

37. Potom je trebalo utvrditi je li ispunjena slijedeća od općih pretpostavki, odnosno je li pravna radnja ugovor o kupoprodaji prava, dovela do oštećenja vjerovnika. U vezi s ostvarenjem činjenica vezanih za ispunjenje ove pretpostavke među strankama je postojao spor. Spor je nastao stoga što je tužitelj tvrdio da je ugovorena kupoprodajna cijena ispod tržišne vrijednosti, pa da su stoga vjerovnici oštećeni ovom radnjom, a osim toga i vezano za to je li tuženik uopće ispunio protučinidbu, odnosno je li platio ugovorenu cijenu.

38. Iz sadržaja isprava računa 519/KSUPR/2 od 8. studenoga 2016., pregleda izvršenih plaćanja po računu 519/KSUPR/2, izvoda banke broj 92 od 10. studenoga 2016., izvoda banke broj 97 od 23. studenoga 2016., koje je i sudski vještak Mato Zeljko analizirao prilikom davanja mišljenja o ispunjenju obveze tuženika utvrđeno je da je tuženik 10. studenoga 2016. platio u korist državnog i lokalnog proračuna porez i prirez na dohodak u iznosu od 38.410,02 kuna, a potom 23. studenoga 2016. iznos od 217.717,48 kuna mirovinskog osiguranja 1. i 2. stupa, zdravstvenog osiguranja te doprinosa za zapošljavanje. Stalni sudski vještak je provjerom spomenutih isprava našao da su ove uplate učinjene u korist državnog i lokalnog proračuna s propisanom šifrom i OIB-om tužitelja. Dakle zaključiti je da je tuženik učinio određena plaćanja u ime tuženika u korist tuženikova vjerovnika. Iz toga proizlazi zaključak da je između tužitelja i tuženika postojao odnos na temelju upute. Taj zaključak dodatno potvrđuju iskazi saslušanoj svjedoka Željka Žderića i zastupnika po zakonu tužitelja Frane Krišto, stečajnog upravitelja. Naime, Željko Žderić, koji je do otvaranja stečaja, obavljao funkciju člana uprave tužitelja (s ovlaštenjem za zastupanje pojedinačno i samostalno) izjavio je da tužitelj nije imao tekućih sredstava za isplate plaća radnicima, pa da je tuženik radi ispunjenja obveze plaćanja ugovorene cijene na temelju predmetnog ugovora platio plaće radnicima tužitelja. To je uostalom potvrdio i stečajni upravitelj izjavom da je tuženik radi ispunjenja obveze plaćanja kupoprodajne cijene plaćao plaće radnicima tužitelja, pri tome dodavši da smatra da je tužitelj prethodno tuženiku usmjerio novac za što da pribavlja dokaz. Stoga treba zaključiti da je, prema određenju članka 140. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18.), tuženik oslobođen svog duga plaćanja cijene na temelju predmetnog ugovora ispunjenjem upute plaćanjem doprinosa, poreza i prireza za plaće radnika tužitelja. Dakle da je tužitelj na taj način primio protučinidbu.

39. Trebalo je utvrditi i to jesu li vjerovnici tužitelja oštećeni ugovaranjem cijene, odnosno je li cijena nerazmjerna predmetu prodaje. Vjerovnici su (izravno) oštećeni sklapanjem nekog ugovora kad njegova realizacija slabi mogućnost namirenja vjerovnika u stečaju. Takav slučaj predstavlja i situacija kad stečajni dužnik za ono što je otuđio iz imovine nije neposredno dobio protučinidbu odgovarajuće vrijednosti.

40. Stranke su već u ugovoru naznačile kriterije, odnosno okolnosti koje su utjecale na određivanje cijene, pa su tako u članku 4. ugovora navele da je kupoprodajna cijena za nekretninu, odnosno za prava na nekretnini utvrđena na temelju činjenica da nekretnina nije evidentirana u katastru i zemljišnim knjigama, da slijedom toga tužitelj (prodavatelj) nije upisan kao vlasnik nekretnine u zemljišnim knjigama, odnosno kao posjednik nekretnine u katastarskom operatu, da tužitelj (prodavatelj) ne posjeduje dokumentaciju kojom bi dokazao svoja prava na nekretnini, osim odluke o osnivanju tužitelja te činjenice da je u neprekinutom posjedu nekretnine u periodu dužem od 25 godina, da se nekretnina nalazi u podrumskom dijelu zgrade (sjeverna strana) te da stanari zgrade anagrafske oznake Kroz Smrdečac 37 nekretninu smatraju zajedničkim dijelom zgrade (uz naglasak na opasnost od provale zbog činjenice da je nekretnina dislocirana od sjedišta prodavatelja i nije osigurano čuvanje iste).

41. Procjenu vrijednosti poslovne prostorije prije sklapanja ugovora učinio je prema nalogu tuženika stalni sudski vještak za graditeljstvo i procjenu nekretnina Zdravko Bešlić. U procjembenom elaboratu – PR 12/16 iz kolovoza 2016. dao je mišljenje da je vrijednost poslovnih prostorija u suterenu stambeno poslovne zgrade jednaka iznosu od 26.000,00 EUR, odnosno 196.035,15 kuna bez PDV-a. Mišljenje je dao koristeći pritom za izračun troškovnu metodu za izračun vrijednosti poslovnog prostora, a poredbenu metodu za izračun vrijednosti zemljišta. Troškovnu metodu vještak je koristio zbog vrste nekretnine i dostupnih podataka, navodeći da se ta metoda koristi kod procjena nekretnina koje naručitelj procjene koristi za vlastite potrebe. Tom metodom da se procjenjuje visina reprodukcijских troškova, tj. troškova izgradnje potpuno jednake nove nekretnine. Od te vrijednosti odbija se iznos amortizacije, pribraja cijena građevinskog zemljišta koje pripada nekretnini. Ovaj pristup da se u pravilu upotrebljava kod procjena nekretnina o kojima nema dostupnih podataka o obavljenim transakcijama njima sličnih građevina.

42. Potom je, nakon sklapanja ugovora, a što je utvrđeno iz sadržaja zapisnika Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Split, Klase: UP/I-410-20/2016-001/5377, Urbroj: 513-07-29-08-20 održan očevid 3. travnja 2017. radi utvrđenja tržišne vrijednosti građevinskog objekta, predmetnog poslovnog prostora. U tom postupanju Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Split, vještak Mijo Tadinac, pri tome među ostalim uvažavajući okolnost da prodavatelj nije upisan kao vlasnik ili posjednik poslovnog prostora, utvrđuje da tržišna vrijednost nekretnine iznosi 225.002,35 kuna, što je gotovo istovjetno iznosu protuvrijednosti 30.000,00 EUR po srednjem tečaju na dan plaćanja.

43. U ovoj parnici izveden je dokaz vještačenjem koje je obavio stalni sudski vještak i procjenitelj za graditeljstvo Josip Šitum. On je u nalazu izložio stanje

predmetnog poslovnog prostora te izložio i moguće metode procjenjivanja, pa je tako naveo da je procjenu vrijednosti nekretnina moguće učiniti poredbenom metodom, prihodovnom i troškovnom metodom. Pri tome da izbor metode ovisi o vrsti nekretnine, uzimajući u obzir postojeće običaje u uobičajenom poslovnom prometu, kao i druge okolnosti pojedinog slučaja.

44. Stalni sudski vještak Josip Šitum primijenio je poredbenu metodu za procjenu vrijednosti predmetnog poslovnog prostora koja se određuje iz najmanje tri kupoprodajne cijene poredbenih nekretnina s pretpostavkom da na poredbenim nekretninama nema neuknjiženih tereta, niti drugih nepoznatih nedostataka i posebnih obilježja. Izjavio je da je procjenu sačinio prema tehničkim karakteristikama prostora, a da pri tome nije uzimao u obzir imovinsko pravnu problematiku vezanu za navedeni poslovni prostor, smatrajući da bi umanjenje cijene zbog činjenice nesređenih imovinsko pravnih odnosa bilo u sferi pogađanja stranaka te da nema saznanja o okolnostima vezanim za uknjižbu predmetnog poslovnog prostora. Procijenio je vrijednost poslovnog prostora na iznos od 75.914,00 EUR, odnosno na iznos od 573.900,00 kuna.

45. Međutim, sukladno članku 4. točki 21. Zakona o procjeni vrijednosti nekretnina ("Narodne novine", broj 78/15., dalje: ZPVN) obilježja koja utječu na vrijednost nekretnine (obilježja nekretnine) jesu pravna i stvarna svojstva nekretnine kao kategorija zemljišta, namjena površina, način korištenja i uređenje površina, prava i tereti koji utječu na vrijednost, doprinosi i priključci, akti o gradnji, položajna obilježja, vrijeme čekanja, predvidivi ostatak održivog vijeka korištenja i daljnja obilježja nekretnine, pa je stoga prema mišljenju ovog suda sudski vještak, a da bi sud njegov nalaz i mišljenje prihvatio kao temelj svoje odluke, trebao moći procijeniti vrijednost nekretnine uzimajući u obzir činjenice koje su prema utvrđenjima iz stranačkog ugovora bile odlučne kod ugovaranja cijene, a o čemu se vještak nije mogao očitovati. Stoga je nalaz i mišljenje ovog vještaka ocijenjen nepotpunim i neadekvatnim za utvrđenje činjenice vrijednosti nekretnine. Određenje članka 4. točke 21. ZPVN-a predstavlja normativni okvir životnih, uobičajenih i iskustveno potvrđenih okolnosti. Naime, cijena nekretnine, o tome ne treba imati velikih stručnih znanja, uvelike ovisi o pravnom statusu nekretnine koja je predmet prodaje. Dapače i sama mogućnost prometa nekretnine ovisi o toj činjenici. U tom smislu je i svjedok Žderić izjavio da je nekretnina bila izložena prodaji i drugim subjektima na tržištu, međutim da uslijed opisanih obilježja nekretnine isti nisu imali interesa realizirati kupoprodaju, što je ovom sudu uvjerljivo s obzirom na neizvjesnosti za kupca u pogledu stjecanja prava na nekretnini u okolnostima kakve su u odnosu na predmetnu nekretninu.

46. Osim toga sudski vještak je kod procjene vrijednosti predmetne nekretnine koristio poredbenu metodu procjene, pri tome zanemariivši prethodno spomenuti pravni status nekretnine koji nedvojbeno ima utjecaj na cijenu nekretnine. Osim toga i prethodno spomenutim ZPVN-a relevantno obilježje nekretnine i determinirajuća kategorija vrijednosti je i pravni status. Dakle sudski vještak uspoređivao je nekretnine poredbenom metodom, pri tome potpuno zanemariivši pravni status predmetne nekretnine. Uzimajući u obzir taj status, sukladno članku 24. stavku 5. ZPVN-a za procjenu vrijednosti predmetnog poslovnog prostora primjenjiva je troškovna metoda, koju je u procjembenom elaboratu koristio sudski vještak Zdravko Bešlić.

47. Pri tome je potrebno kazati da je vještačenje dokazno sredstvo čiju dokaznu vrijednost sud slobodno ocjenjuje (članak 8. Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., dalje: ZPP). Sud nije vezan mišljenjem vještaka, pa ga može prihvatiti ili ne prihvatiti. Ovo stoga što se nalaz i mišljenje sudskog vještaka izvrgavaju kritici zasnovanoj na pravilima logičnog zaključivanja i iskustva, ali ne samo tim pravilima, već i rezultatima, odnosno sadržaju ostalih dokaznih sredstava korištenih u dokaznom postupku. Točno je da je u pogledu vrijednosti predmetnog poslovnog prostora sačinjeno više nalaza i mišljenja i da su rezultati, odnosno mišljenja vještaka različiti. Nalazi i mišljenja drugih vještaka, pribavljeni od strane stranaka izvan ovog sudskog postupka, odnosno sačinjeni u okviru upravnog postupka poreznog nadzora nemaju dokaznu snagu sudskog vještačkog nalaza. Ipak, oni su u ovoj parnici privatne isprave (procjembeni elaborat vještaka Zdravka Bešlića), odnosno javne isprave zapisnik Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Split, Klase: UP/I-410-20/2016-001/5377, Urbroj:513-07-29-08-20 održan očevida 3. travnja 2017. koje također predstavljaju valjana dokazna sredstva te ih sud uzima u obzir i nalaz i mišljenje sudskog vještaka određenog u ovom postupku izlaže ocjeni dovodeći ga u vezu sa svim ostalim dokazima, pa tako i mišljenjima sudskih vještaka sačinjenih izvan ove parnice. Uostalom, prema članku 10. Zakona o porezu na promet nekretnina ("Narodne novine", broj 115/16.) u slučaju da se radi o nekretnini za koju nema usporednih podataka prema članku 9. stavku 5. tog Zakona, niti se radi o postupcima stjecanja nekretnine iz članka 9. stavka 6. tog Zakona, procjena tržišne vrijednosti nekretnine provodi se vještačenjem stručne osobe koju imenuje pročelnik područnog ureda Porezne uprave. Dakle procjena vrijednosti nekretnine koju je sačinila Porezna uprava, procjeni je nadležnog državnog tijela, pa da je i samim time riječ o ispravi koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj određuje. Nalazom i mišljenjem sudskog vještaka Josipa Šituma, tužitelj pak nije uspio dokazati suprotno utvrđenjima Porezne uprave u pogledu vrijednosti predmetnog poslovnog prostora. Stoga je sud ocijenio da je procjena vrijednosti predmetnog poslovnog prostora sačinjenog u postupku Ministarstva financija, Porezne uprave podobna biti temeljem odluke suda o vrijednosti predmetnog poslovnog prostora. Utoliko je dalje trebalo zaključiti da ugovorena cijena nije nerazmjerna vrijednosti poslovnog prostora, pa da stoga sklapanjem pravne radnje ugovora o kupoprodaji prava od 26. rujna 2016. nije došlo do oštećenja tužiteljevih vjerovnika, odnosno do remećenja prava na ujednačeno namirenje vjerovnika. Dakle jedna od općih pretpostavki pobijanja pravne radnje u stečaju nije ostvarena, pa je već kod toga potrebno tužbeni zahtjev kao neosnovan odbiti.

48. No osim tog utvrđenja, dakle da poduzimanjem pobijane pravne radnje nije došlo do oštećenja vjerovnika, treba kazati da iz rezultata provedenog postupka proizlazi zaključak o tome da nije postojala namjera oštećenja vjerovnika na strani stečajnog dužnika, tužitelja, odnosno da stečajni dužnik, tužitelj, nije htio oštećenje vjerovnika kao posljedicu radnje ili da je radnju poduzeo pristajući na moguće oštećenje.

49. Već je rečeno da je predmetna pravna radnja, naplatna radnja učinjena prema bliskoj osobi. Za pobijanje takve radnje dovoljno je da se poduzetom radnjom objektivno izravno (neposredno) oštećuju vjerovnici, pa se u tom slučaju ne traži

namjera oštećenja. Međutim, prema članku 202. stavku 3. SZ-a takav ugovor se ne može pobijati ako druga strana dokaže da joj u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike. Naime, stranke su prije ugovora o kupoprodaji prava sklopljenog 26. rujna 2016., sklopile Sporazum 18. ožujka 2016. u kojem su odredile da će tužitelj sukladno Planu financijskog restrukturiranja, a radi osiguranja likvidnosti prodavati neposlovnu imovinu, imovinu koja nije potrebna za funkcioniranje jer nije angažirana na gradilištima, odnosno koja nije ispravna, imovinu u koju je potrebno izvršiti znatna ulaganja da bi se dovela u stanje funkcionalnosti te imovinu na kojoj tužitelj nema upisano pravo vlasništva. Tako je dakle predmetna radnja posljedica ugovaranja sadržanog u ovom sporazumu. No istim sporazumom stranke su ugovorile i pravo nazad kupnje u korist tužitelja na rok od 12 mjeseci od zaključenja sporazuma. Kasnije sklopljenim I. Aneksom uz Sporazum 8. kolovoza 2016. stranke su rok u kojem je tužitelj bio ovlašten koristiti ugovoreno pravo nazad kupnje produljile do 31. prosinca 2017., a III. Aneksom uz Sporazum 2. studenoga 2017. stranke su rok u kojem je tužitelj bio ovlašten koristiti ugovoreno pravo nazad kupnje produljile do 30. lipnja 2018. Dakle, stranke su ugovorile mogućnost tužitelja da ponovno stekne prava na predmetnom poslovnom prostoru u razdoblju do 30. lipnja 2018., pod gotovo jednakim uvjetima, s obzirom na to da je bilo ugovorena obveza tužitelja platiti ugovorenu cijenu uvećanu za eventualno nastale obveze plaćanja poreza na promet, troškove vještačenja radi utvrđenja cijene i eventualna ulaganja. Iz ove stranačke stipulacije proizlazi zaključak o izostanku namjere oštećenja vjerovnika na strani stečajnog dužnika, pa kako te namjere nije bilo, to onda i na strani suugovaratelja, dakle tuženika nije niti moglo biti znanja o postojanju namjere oštećenja. Utoliko se i iz ovog razloga ugovor ne može pobijati.

50. Dakle, sud je utvrdio da stranačka pravna radnja ugovor o kupoprodaji prava od 26. rujna 2016. nije pobojna pravna radnja prema određenjima SZ-a, pa utoliko nije osnovan niti tužiteljev zahtjev da mu tuženik preda u posjed nekretninu (dio nekretnine), poslovni prostor (rekonstruirani dio u suterenu) površine 39,17 m² (sjeverozapadni prostor) i površine 73,29 m² (sjeveroistočni prostor) ukupne površine 112,46 m² u sklopu zgrade stambeno-poslovne namjene izgrađene na k.č.13970/2 K.O. Split, anagrafske oznake Kroz Smrdečac 35/37.

51. Stoga je na temelju iznijetih utvrđenja tužbeni zahtjevi trebalo odbiti kao neosnovan te odlučiti kao u izreci presude pod točkom I.

52. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju članka 28. stavku 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 70/19.) i članka 155. ZPP-a u vezi s Tbr. 8. i 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12., 118/14. i 107/15., dalje: Tarifa).

53. Temeljem naprijed navedenih odredbi, a uzimajući u obzir označenu vrijednost predmeta spora od 225.000,00 kuna, sud je tuženiku koji je u cijelosti uspio u ovoj parnici, priznao kao potreban za vođenje ove parnice trošak sastava odgovora na tužbu po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 3.125,00 kuna, zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 19. veljače 2020. u iznosu od 625,00 kuna (Tbr. 9. t. 5. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 3. lipnja 2020. u iznosu od 3.125,00 kuna, trošak

zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 15. srpnja 2020. u iznosu od 3.125,00 kuna, trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 24. svibnja 2021. u iznosu od 3.125,00 kuna, kao i trošak sastava podneska od 1. ožujka 2021. u iznosu od 3.125,00 kuna te trošak sastava podneska od 1. travnja 2021. u iznosu od 3.125,00 kuna.

54. Dakle, sud je prihvatio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 19.375,00 kuna.

55. Sud je odbio zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 625,00 kuna, a stoga što tuženika na ročištu za objavu presude nije zastupao punomoćnik iz reda odvjetnika.

56. Slijedom navedenog, o troškovima postupka odlučeno je kao u izreci ove presude pod točkom II.

U Splitu 6. srpnja 2021.

Sudac

Ana Misir Šarić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke stranke imaju pravo na žalbu. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa odluke, u pisanom obliku u tri primjerka. O žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- odvjetnica Marija Jerončić Mandić, Split, Lička 23, uz pristojbu presude u iznosu od 2.600,00 kuna
- KONSTRUKTOR PLAN d.o.o., Split, Svačićeva 4
- u spis

Broj zapisa: **eb2fd-86083**

Kontrolni broj: **0acb5-398dc-b2b7a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.